

عنوان مقاله:

ردیابی چشم سیار؛ شیوه‌های نوین برای ارتقای آموزش مجازی

محل انتشار:

دومین همایش ملی یادگیری سیار در عصر کرونا و پسا کرونا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

پدرام صفاری - دانشجوی کارشناسی ارشد، تکنولوژی آموزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

محمد رضا حیدریان - دانشجوی کارشناسی ارشد، تکنولوژی آموزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فناوری ردیابی چشم در چند سال اخیر توجه پژوهشگران را به عنوان ابزاری برای یافتن داده هایعینی از فرایندهای ذهنی به خود جلب کرده است. ردیابی چشم سیار یک تکنولوژی جهت ثبناطلاعات دیداری (مانند نگاه، حرکات چشم، اتساع مردمک) در لحظه ای که افراد از محیط هایمختلف عبور می کنند، است. ردیابی سنتی چشم به تحقیقات آموزشی کمک کرده و به محققاناجازه میدهند فعالیت های یادگیری القاشده از طریق چشم یک شخص، مانند توجه، تعامل وواکنش های احساسی را تحلیل کنند. بااین حال ردیابی سنتی چشم تنها در موقعیت های بخصوصیمورد استفاده قرار می گیرد، زیرا به یادگیرندگان ساکن نیاز دارد. اما ردیابی چشم سیار میتواند براین محدودیت غلبه کند؛ اجازه میدهد تا از ردیابی چشم به عنوان یک ابزار تحقیقاتی در محیط هایآموزشی متنوع، ابتکاری و اصیل توسط محققان و متخصصان طراحی و تکنولوژی یادگیری استفادهشود. هدف این مقاله تاکید بر پتانسیل ردیابی چشم سیار به عنوان یک روش تحقیق جهت ارتقایمحیط های آموزش مجازی و همچنین بحث در مورد ابعاد کاربرست این روش در تحقیقات دقیق وموثر طراحی و تکنولوژی یادگیری در موقعیت های مختلف است. روش پژوهش نیز روش توصیفیبا تکیه بر مطالعات کتابخانه ای و مرور ادبیات موجود است.

کلمات کلیدی:

ردیابی حرکات چشم، ردیابی چشم سیار، طراحی و تکنولوژی یادگیری، آموزش مجازی، یادگیری سیار، پردازش های شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601236>

